

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 2242/2020
15.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Милојичић, адвокат из ..., против туженог „Лучић - Пригревица“, а.д. Нови Сад, чији је пуномоћник Зоран Сретеновић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1675/2018 од 26.07.2018. године, у седници одржаној 15.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1675/2018 од 26.07.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Сомбору П1 638/18 од 07.05.2018. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име неисплаћене отпремнине исплати износ од 251.133,00 динара са законском затезном каматом од 01.01.2006. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 93.474,79 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1675/2018 од 26.07.2018. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном ради уједначавања судске праксе у смислу члана 395. ЗПП.

Решењем Р4 6/2020 од 27.07.2020. године, Апелациони суд у Новом Саду није предложио Врховном касационом суду да одлучи о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1675/2018 од 26.07.2018. године, као изузетно дозвољеној, налазећи да за то нису испуњени услови предвиђени чланом члана 395. ЗПП.

Према члану 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09 – у даљем тексту: ЗПП), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по члану 394. овог закона, кад је по оцени Апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Из члана 395. ЗПП произилази да Врховни касациони суд одлучује о изузетној ревизији само под условом да такво одлучивање предложи апелациони суд, након оцене допуштености ове ревизије из неког од наведених разлога.

У конкретном случају, решењем Апелационог суда у Новом Саду није предложено одлучивање о ревизији туженог као о изузетној ревизији, а вредност предмета спора од 251.330,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе 01.08.2007.године (члан 23. став. 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку - „Сл. гласник Републике Србије“, број 55/14), због чега је применом члана 404. раније важећег Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић